

[Himmelstrup.]

Men saa kom den 1. September, og man drev ind i en Situation, der krævede ganske overordentlig store ekstraordinære Udgifter for det offentlige, og Mulighederne for at tilvejebringe Dækning for disse Udgifter var i Virkeligheden udtømt igennem den Skattepolitik, der var ført i de foregaaende 10 Aar.

Jeg synes altsaa, at det, vi har manglet i den Situation, vi er kommet ind i, er en Finansplan, en Plan over, hvorledes den højtærede Finansminister vil imødegaa de Krav, der stilles til ham. De kan jo imødegaa paa to Maader. De kan imødegaa ved nye Indtægter, men de kan jo ogsaa imødegaa gennem Besparelser. Og her er det, det forekommer mig, at den højtærede Finansminister aldrig har villet give ordentlige Oplysninger om, hvad der var hans Formaal. Fra Tid til anden har han sagt noget, lidt i det Skatteudvalg, som sad fra November ind i Marts Maaned, og saa en Gang imellem under Forhandlinger med Partiformændene, men nogen virkelig Plan har han ikke villet give.

Saa meget har man imidlertid kunnet faa lokket ud af ham, at ud over de, om jeg saa maa sige, normale Finanslovudgifter, de, som var opført i det oprindelige Finanslovsforslag for 1940—41, og som man tør anslaa til saadan noget som — hvad skal vi sige — 530 Mill. Kr., mente den højtærede Finansminister, at han skulde bruge et Beløb af godt og vel 200 Mill. Kr. Heraf skulde Halvdelen anvendes til militære Formaal, en hel Del skulde benyttes til øget Rentebetaling — og dær spiller den højtærede Finansministers Overtræk i Seddelbanken og hans skrappe Udnyttelse af de kortfristede Skatkammerveksler en meget stor Rolle — til Udgifter til Indenrigsministeriet og Socialministeriet, til de meget stærkt stigende Lønningsudgifter, stigende ogsaa ud over det Beløb, som selve Lønningsloven fastlægger, og ikke ubetydelige Beløb skulde anvendes paa en Række andre Omraader. Den højtærede Minister kom altsaa derved op paa, at han skulde bruge ekstraordinært godt og vel 200 Mill. Kr. ud over de normale Finanslovsindtægter, saadan som de havde fundet Udtryk i Finanslovsforslaget for 1940—41.

Heraf har den højtærede Finansminister faaet dækket en ikke ubetydelig Del. Han har faaet Dækning baade gennem indirekte Afgifter, saadan som det skete i Oktober 1939, og ved den meget stærke Forøgelse af den direkte Beskatning gennem det Skattelovforslag, som den højtærede

Finansminister fik gennemført forleden Dag, der giver ham et Beløb paa ikke mindre end 125 Mill. Kr.

Den høje Regering bliver aldrig træt af at fremhæve, at det, som nødvendigvis gør de øgede Skatter, er Hensynet til Militærudgifterne. Det er det, der altid fremhæves, at naar vi skal have de ekstraordinære Skatter, er det af Hensyn til de ogsaa af Oppositionen krævede stærkt forøgede Militærudgifter. Men naar man tager i Betragtning, at den højtærede Finansminister, saa vidt jeg ved, har opgjort disse øgede Militærudgifter for det Finansaar, vi glider ind i den 1. April, til godt og vel 100 Mill. Kr. — 112 Mill. Kr., saa vidt jeg husker —, er der faktisk Dækning for dette Beløb gennem den ekstraordinære direkte Beskatning, som forleden Dag blev gennemført. Og saa kommer den højtærede Finansminister nu i Dag med et nyt Forslag, som i Løbet af 7 Maaneder skal give ham et Beløb paa nogle og firs Millioner Kroner, og det altsaa til alle de andre Ting, som jeg har nævnt, og til, hvad den højtærede Finansminister i øvrigt kan finde paa at bruge Penge til.

Jeg kan ikke se andet, end at dette Lovforslag er bygget ganske snildt op, naar man ikke tager Hensyn til Fortiden. Men det kan alligevel ikke nægtes, at naar den højtærede Finansminister begynder med at forhøje samtlige Toldafgifter med 10 pCt. af Værdien, bliver det en overordentlig byrdefuld Beskatning. Afgiften for alle toldpligtige Varer forhøjes gennem dette Forslag med en Afgift paa 10 pCt. af Værdien over det hele. Det rammer selvfølgelig en Masse almindelige Forbrugsartikler.

Jeg kan huske, at der stod engang stor Splid her i Rigsdagen — og maaske navnlig ude paa Møder — om en Smule Svesketold. Det var, dengang daværende Finansminister Neergaard under en vanskelig Valutasituation og en vanskelig finansiel Situation lagde en ekstraordinær Told paa Sveskerne. Det vakte stor Harme i socialdemokratiske Kredse, og der blev ført en stærk Agitation paa disse ulykkelige Svesker. Det var i Midten af Tyverne, hvor Valutasituationen ogsaa var overmaade vanskelig, og denne Svesketold blev gennemført netop for at begrænse Forbruget. Jeg siger kun dette for at genkalde i den højtærede Finansministers Erindring, hvad der dengang blev sagt fra socialdemokratisk Side, da man forhøjede Tolden paa en Vare, som dog er af en vis luksuspræget Karakter. Det er dog almindeligvis saadan, at har man ikke Raad til at faa 5 Svesker i Sødsuppen, kan man nøjes